

பாலம் சிமைத்த பணியாளன்

Bishop Deogupillai
Endowment Lecture 2008
28-07-2008

Rev. Fr N M Saveri

Jaffna Diocesan Priests' Union
Bishop's House,
Jaffna.

பாலம் அமைத்த பணியாளர்

**ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை
அறக்கொடைப்பேருரை
28-07-2008**

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

**யாழ் மறைமாவட்டக் குருக்கள் மன்று
ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்.**

பாலம் அமைத்த பணியாளன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி! இலங்கைத்தீவின் தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் தமிழ் உணர்வு நவீனகால கருத்துப்பின்னணியில் தன்னை இனங்காட்டத் தொடங்கிய காலம்! அதன் விளைவாக, மக்களின் எண்ணக்கருக்களும் வாழ்வியல் போக்குகளும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அவ்வுணர்வால் வரையறைத் செய்யப்படத் தொடங்கின. அவ்வரையறையில் மொழியும், சமயமும் இம் மண்ணின் வேர்கள் என்ற வகையில் தமிழும், சைவமும் “சைவமும் தமிழும்” என்ற முழக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. இவ்வியக்கத்திற்கு உந்துசக்தியாக இருந்த பலருள் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருக்கு (1822-1879) தலைமை இடம் உண்டு.

இதன் எதிரொலியாகவும், காலத்தின் தேவையாகவும் அந் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் கத்தோலிக்க மக்களும் தமது தனித்துவத்தை கோடிட்டுக் காட்ட முனைந்தனர். அம் முயற்சிக்கு தலைமை வகித்தவர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1875-1947). சமயத் தளத்தில் சொற்போர்களும், முரண்பாடுகளும் இவ்விரு சமய அணிகளுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்தது உண்மையே. இருந்தும் நல்லூறவும் பெருமதிப்புப் பெரும்பாலும் அவர்கள் நடுவில் குலைந்துவிடவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டு இருபதுகளின் பிற்பகுதியிலிருந்து நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் மொழி, தமிழர் வரலாறு போன்ற ஆராய்ச்சியில் தீவிரமாக தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.⁰¹ அவரது இம்முயற்சிக்கு உறுதுணையாக பல சைவப் பெரியோர்கள் விளங்கினார்கள். இந்தப் பின்புலத்தில், மொழி என்ற தளத்தில் இரு பிரிவினருக்கும் உயிரூட்டமான புதிய உறவு ஒன்று முகிழ்த் தொடங்கியது. ஆக, 16ம் நூற்றாண்டில் வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு இம்மண்ணில் ஆழமாக வேருன்றியிருந்தும் மண் மணம் ஊடுருவாத, மண்ணின் வேர்களுக்குள் தடம் பதியாத அந்நிய சமயமாகவே கருதப்பட்டு வந்த கத்தோலிக்க சமயத்திற்கும் தமிழ் சூழலுக்கும் இடையில் பல இடைவெளிகளும், பிளவுகளும், முரண்பாடுகளும் ஏற்பட்டிருந்த தவிர்க்கமுடியாத நிலையை,

மொழிப்பற்றி ஐடாகவும், பண்பாட்டுக் கூறுகளை உள்வாங்கியதன் மூலமாகவும் ஒருவகையில் மாற்றி, சமயத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும் இனவுறவால், தமிழ்ப்பற்றால் ஒன்றுபட்டு நிற்கமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி, “நாமும் இம்மண்ணின் மைந்தர்”தாம் என்பதை நிலைநாட்டுவதாக நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் முயற்சிகள் இருபதுகளின் இறுதியிலும், முப்பதுகளிலும், நாற்பதுகளின் நடுப்பகுதிவரையிலும் இருந்தன என்பதை ஊக்கிக்கமுடிகிறது.

இவரின் அடிச்சுவடுகளில் நின்று தமிழ் மண்ணுக்கும், தமது சமய வாழ்வியலுக்கும் பாலம் அமைத்த இரு கத்தோலிக்க மறைத் தொண்டர்கள் உள்ளனர்.⁰² அவர்களுள் ஒருவர் பன்மொழிப் புலவர் தாவீது அடிகள் (1907-1981). நல்லூர் சுவாமியின் மொழிவரலாற்று ஆய்வினை தாமும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு நளாக்காதை, மைந்தனே, மங்கையற்கரசி முதலிய சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் இலக்கண அகராதித் தொடர்களின் ஆக்கியோனாக விளங்கினார். அவரில் காணப்பட்ட காத்திரமான தமிழறிவும் பிறமொழிப் புலமையும் இன்று முதலாக யாரிடமாவது இருக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே! அடுத்தவர்: தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகள் (1913-1980). தமிழ் மொழியின் தொன்மையையும், மென்மையையும், செம்மையையும், செழுமையையும் உலகறியச் செய்து இறவாப் புகழ் ஈட்டியவர். அகில உலக மொழிப் புலவர்கள் கூடும் அறிஞர் அரங்கில், தமிழ் என்றால் தனிநாயகம் என்னும் நிலையை ஏற்படுத்தியவர்.

இம்மூவரின் ஊடாக கத்தோலிக்க சமய பண்பாட்டு வாழ்வியலுக்கும், தமிழ் சூழலுக்கும் இடையில் இருந்து வந்த முரண்பாடுகளும் பிளவுகளும் சந்தேகங்களும் கேள்விக்குறிகளும் ஓரளவில் அகற்றப்பட்டு புதிய உறவுகள் மலர்ந்தன. சமயத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும், தமிழ்ப்பாலை அருந்தி உடன் பிறப்புக்களாய் ஒரு தாய் மக்களாக வாழ்கின்றோம் என்ற கொள்கை நிலையை வலியுறுத்தும் பாரம் பரியம் ஒன்று உருவானது.

இப்பாரம்பரியத்தின் வழி நின்று இலக்கியம், கலை, அறிவியல், சமூகம் சார்ந்த துறைகளில் பணி புரிந்து, ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் மிக இக்கட்டான ஒரு காலகட்டத்தில் ஒட்டுமொத்த தமிழினத்தின் ஒங்கு குரலாக ஒலித்து, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட அம் மக்களின்

கண்ணீரையும், கவலையையும், கனவையும், கதையையும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரவச்செய்து அன்று ஈழத்தமிழர்களால் தனிப் பெருந்தலைவராக போற்றப்பட்டு இம்மண்ணின் மைந்தனாகத் தடம் பதித்தவர் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை.

ஆயர்⁰³ அவர்களது பன்முக வினைத் திட்பத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவரது குடும்பப் பின்னணியையும் வாழ்க்கைப் பின்னணியையும் அறிந்துகொள்வது இன்றியமையாதது.

வளரும் பயிரை முளையில் தெரியுமே!

ஊர்காவற்றுறையில் உள்ள கரம்பன் என்னும் கிராமத்தில் 09.04.1917ல் தியோகுப்பிள்ளை பிறந்தார். தந்தை, தம்பையா என்ற வீட்டுப் பெயர்கொண்ட மரியாம்பிள்ளை வைத்தியாம்பிள்ளை. தாய், அந்தோனிப்பிள்ளை இக்னேசியாப்பிள்ளை. குடும்பத்தில் பதினொரு பிள்ளைச் செல்வங்கள். தியோகுப்பிள்ளை “கடைக்குட்டி”.

கரம்பன் செழிப்பு நிறைந்த மண்ணன்று. என்றும் பச்சை நிறமாக இருக்கும் முட்செடிகள்⁰⁴ நிறைந்து வறட்சியுடன் காணப்படும் களிமண்தரை என்பதால் இக்கிராமத்திற்கு கரம்பன் என்ற பெயர் இடப்பட்டிருக்கலாம். அக்கிராமத்தில் தம்பையா ஒரு கமத்தொழிலாளி. கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய கடின உழைப்பு அவரது இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது. உறுதியான உடற்கட்டமைப்பும் திடமான மனப்பக்குவமும் கொண்ட தம்மையா, சமய நெறிகளை பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவதிலும் சளைத்தவர் அல்லர். வேலை முடித்து வீடு திரும்பியதும், இவரும் மனைவி பிள்ளைகளும் சேர்ந்து குடும்ப செபமாலையை ஒதுவார்கள்.⁰⁵ பிள்ளைகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எஸ்தாக்கியார் நாடகத்திலிருந்து சில பாடல்களை அவ்வப்போது பாடிக்காட்டுவார். இந்நாடகம் 1905ம், 06ம் ஆண்டுகளில் நாரந்தனையில் பலதடவை மேடை ஏற்றப்பட்டபோது கதாநாயகன் பாத்திரத்தை ஏற்று சிறப்புற நடித்து எஸ்தாக்கி தம்பையா என்ற பட்டப்பெயரையும் வாங்கியிருந்தார்.⁰⁶ சிறுவன் தியோகுப்பிள்ளையின் பிஞ்சுமனத்திலே அப்பாடல்கள் ஆழமாக பதிந்திருந்தன.

அவரது அன்னை, மதிய உணவின் பின் அகிணைச்சிக்கண்ணி அம்மாணையிலிருந்தும், தொம்மையப்பர் அம்மாணையிலிருந்தும் பாடல்களைப்பாடி பிள்ளைகளுக்கு சமய அறிவுடன் கூடிய இசை உணர்வையும் ஊட்டினார். அன்னையின் அரவணைப்பில் இருந்து கொண்டே இறைவனுக்கு தம்மை முற்றாக அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என்ற தூண்டுதலையும் பெற்றார். அத்தோடு, பொழுது சாய்ந்ததும் திருக்குறளையும், ஓளவையார் செய்யுள்களையும் மனனம் செய்து பிள்ளைகள் தாயிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டும்.⁰⁷ ஆக, இறைப் பற்றும் தமிழ்ப்பற்றும் தியோகுப்பிள்ளையது ஆளுமையின் அடித் தளங்களாக வேருன்றி இருந்தன என்பது வியப்புக்குரியதன்று.

கடின உழைப்பு, கட்டுப்பாடு, யாருக்கும் அஞ்சாத துணிவு முதலிய பண்புகளும் அவரது குடும்பத்தாலும், சூழலாலும் ஊட்டப்பட்டது.

கற்பக் கழிமடம் அஃகும் !

இப்பால் உலகத்த இசை நிறீஇ

உப்பால் உயர்ந்த உலகம் புகும்

- நான்மணி

1921ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் கரம்பன் திருக்குடும்ப அருட்சகோதரிகளின் கத்தோலிக்க பள்ளியில் சேர்ந்தார். அவர்களின் செல்லப்பிள்ளையாக மாறிய அவரை “சின்னச்சுவாமி” என்று அழைத்து, குருவாக தம்மை அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்ற அவரது அன்னையின் வேண்டுகலை ஆழமாக வேருன்றிச் செய்தனர்.⁰⁸

அவரது பள்ளிவாழ்க்கை ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும். புனித மடுத்தீனர் சிறிய குருமடத்தின் ஊடாக புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் கழிந்தன. இக்கால கட்டத்தில் கேம்ப்ரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் இளையோர் சான்றிதழ் தேர்வில், வரலாறு, இலத்தின் மொழி என்பனவற்றில், சிறப்புச் சித்தியும், இலண்டன் பல்கலைக்கழக புகழுகத்தேர்வில், தேர்ச்சியும் பெற்றார். அவரது பள்ளிப்பயணம் “இன்ராஆட்ஸ்” என்னும் தேர்வுக்கு கொழும்பு புனித வளனார் கல்லூரிவரை சென்றது.

1935 ஆம் ஆண்டு யாழ் ஆயர் கியோாமரினால் குருத்துவ பயிற்சிசிக்காக உரோமை மாநகரில் சர்வதேச கல்விக்கூடமாக விளங்கிய மறைபரப்புக் கல்லூரிக்கு தியோகுப்பிள்ளை அனுப்பிவைக்கப்பட்டார்.

அங்கு மெய்யியலும் இறையியலும் பயின்று 1941 டிசம்பர் 21ல் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இரண்டாவது உலகப் போர்ச்சூழ்நிலை காரணமாக இலங்கை திரும்ப முடியாத அருட்தந்தை தியோகுப்பிள்ளை இறையியலை தொடர்ந்தும் பயின்று முனைவர் பட்டம் பெற்றார். மீண்டும் ஓராண்டு திருச்சபைச் சட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு பட்டம் பெற்றபின், 1945ல் கப்பலில் சூயஸ் கால்வாய் ஊடாக இந்தியாவின் பம்பாய் நகருக்குச் சென்று அங்கிருந்து இலங்கை வந்து சேர்ந்தார்.⁰⁹

அறிவு உரு ஆராய்ந்த கல்வி இம்முன்றன்

செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு

- திருக்குறள்

தொடக்கத்தில் யாழ் மரியன்னை பேராலயத்தில் உதவிப் பங்குத்தந்தையாகப் பணியாற்றினார். அதைத் தொடர்ந்து, அனுராதபுரம் புனித வளனார் கல்லூரி விடுதிமாணவர்களை மேற்பார்வை செய்யவும், அங்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றவும் அனுப்பப்பட்டார். 1951ல் வதிரி இருதயநாதர் கல்லூரியின் அதிபர் பொறுப்பினை ஏற்றார். 1952ல் சிறிது காலம் யாழ் ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளை அவர்களின் செயலராக பணிசெய்தபின், கல்வித்துறையில் பெரும் கற்கைச்சான்றிதழ் படிப்பை முடிப்பதற்காக கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்று அப்பட்டத்தையும் பெற்றார். 1957ல் இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரியினதும், 1956ல் கொழும்புத்துறை புனித வளனார் ஆசிரியப் பயிற்சிக்கலாசாலையினதும் அதிபர் பொறுப்பினையும் ஏற்று பலரும் வியக்கும்வண்ணம் கல்வி, விளையாட்டு என்ற இருமுனைகளிலும் இக்கல்விக் கூடங்கள் பெயர் பொறிக்கும் தரத்தில் அவைகளை வழிநடத்தினார்.

1960ல் கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகளை அரசு பறிமுதல் செய்த பின்னணியில் ஆசிரியப்பணியில் இருந்து ஓய்வுபெற்று மூன்றாண்டு காலம் மாணவர் கிறிஸ்தவ போதகம் என்னும் அரிய நூலை எழுதி வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டார். 1963ல் இளவாலைப் பங்குத்தந்தையாக நியமிக்கப்பட்ட இவர் 1967ல் திருக்கோணமலை (-மட்டக்களப்பு) மறைமாவட்டத்திற்கு துணை ஆயராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

1972ல் யாழ் மறைமாவட்டத்தின் ஆயராக நியமிக்கப் பெற்ற இவர், மே திங்கள் 1993ல் மும்மடி விழாவை¹⁰ கொண்டாடி அதே ஆண்டு செப்டெம்பரில் ஆயர் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

ஆயர் அவர்கள் 25 ஏப்ரல் 2003 இறைவனடி எய்தினார்.

சாவது எளிது அரிது சான்றாண்மை நல்லது
மேவல் எளிது அரிது, மெய் போற்றல் - ஆவதன்கண்
சேறல் எளிது நிலை அரிது தெள்ளியர் ஆய்
வேறல் எளிது அரிது சொல்

- ஏலாதி

இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை மேலோட்டமாகப் பார்க்கின்றபொழுது:

- ❖ பள்ளிமாணவனாக இருந்தவேளை கல்வியில் காட்டிய விவேகமும் விளையாட்டில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் உடன் மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் கவர்ந்திருந்தன.
- ❖ உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும் உரோமை மாநகருக்கு மெய்யியல்-இறையியல் பயிலச்சென்ற குருமாணவ இளைஞர் களில் தலைசிறந்த மாணவனாக விளங்கினார் என்று உடன் மாணவர்கள் போற்றினார்கள். பேராசிரியர்களும் அக்கூற்றுடன் உடன்பட்டுநின்றனர்.
- ❖ உயர்கல்வியைப் பொறுத்தளவில், 1935 தொடக்கம் 1952 வரை ஓட்டுமொத்தமாக, முனைவர் உட்பட 8 பட்டங்களை, அநேகமாக மிகச்சிறந்த பெறுபேறுகளுடன், பெற்றிருக்கின்றார்.
- ❖ கல்வியில் இவருக்கு இருந்த ஆர்வமும், அக்கறையும் குருக்கள் பலரை உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் உயர்கல்வியைப் பயிலுவதற்கு அனுப்பிவைக்கத் தூண்டியது. அவரால் இப்படி ஊக்குவிக்கப்பட்ட பலர் கல்லூரிகளிலும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் மறைவட்ட உயர்பொறுப்புக்களிலும் இன்றும் பெருமையுடன் பணிசெய்கின்றனர்.

இவரது கல்விப் பின்புலமும், தாம் கூறஎடுத்த பொருளை விளக்கும் சொல்லாற்றலும் தலைசிறந்த ஓர் ஆசிரியராக இவரை

அடையாளப்படுத்தின. ஆசு+இரியன் என்ற இலக்கணத்துக்கேற்ப மாணவர்களுக்கு தமது ஒழுக்க முறையால் சூவாக விளங்கினார்.¹¹

- ❖ நிமிர்ந்த நடையும் நேரிய பார்வையும் கம்பீரத்தோற்றமும் கட்டுப் பாட்டில் காட்டிய இறுக்கமும், வகுப்பு நேரத்தின் பின் மாணவர் களில் காட்டிய பரிவும் பாசமும் அக்கறையும் ஆறுதலும் மாணவர் களை மிக கவர்ந்திருந்தன.

“ராஜ நடை நடந்து மேடை நடுவில் வந்து
பாடம் தொடங்கும் அந்த அழகும் தனி!
ஒய்மறக்கும் எங்கள் வாய்க்கர் உனைக்கண்டு
உடனே மூடும் அந்த அழகும் தனி”
“சிம்மக்குரல் முழங்கும் இறையியல் விரிவுரை
எம்மை வழி நடத்தும் செம்மை வழி!”

என ஆசிரிய-மாணவி ஒருவர் விதந்து கவிதை வரைந்துள்ளாள்.¹²

இன்னும் ஓர் மாணவனின் கருத்து: அவர் “கண்டிப்பானவராகவும் தண்டிப்பவராகவும் இருந்தபோதிலும் அன்புள்ளவராகவும் அகங்கார மில்லாதவராகவும் இருந்தமையே அவர்பால் நாம் மதிப்பு வைக்கக் காரணங்களாக இருந்தன... பாடசாலையில் உம் என்று [நெகிழ்வற்ற] முகத்தை வைத்துக்கொண்டு காணப்படும் அடிகளார் விளையாட்டு மைதானத்திற்கு வந்தவுடன் புதிய மனிதர்போல தென்படுவார். விளையாட்டுவீரர்களுடன் கலகலப்பாக பேசிப்பழகி உச்சாகமூட்டுவார். எம்முடன் சேர்ந்து தானும் விளையாடுவார்.”¹³

- ❖ நீதி, நேர்மை, நியாயம் என்பவற்றுக்கு கட்டுப்பட்டு நிற்கும் பெருந்தன்மை அவரிடம் விளங்கியது. அவருடைய மாணவரில் ஒருவர் இப்படிச் சான்றுபகர்கின்றார்: “யாழ்ப்பாணத்தில் அதிலும் குறிப்பாக கரவேட்டிப்பகுதியில் சாதி கொலோச்சிய காலத்தில் அந்தச் சிறுமைக்கு இடங்கொடாது முற்போக்குவாதிகளாக, நேர்மை நியாயத்திற்காகப் போராடிய கத்தோலிக்கருமாரர்களில் தியோகுப்பிள்ளை அடிகளாரும் ஒருவராவார்”¹⁴

- ❖ சமயப் பாகுபாடின்றி மாணவர்களை சமனாக நடத்திய அவரது பேராண்மையும் அவரது ஆளுமைக்கு மெருகூட்டி நின்றது. “இந்து மாணவர்கள், கத்தோலிக்க மாணவர்கள் என்ற பேதமின்றி சகலரும்

மாணவர்களாகவே கருதப்பட்டனர். விளையாட்டு அணிகளில் இந்து மாணவர்களே பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர்” என்று ஒரு மாணவன் பெருமைப்படுகின்றான்.¹⁵

- ❖ அஞ்சாமை அவரது ஆளுமையின் இன்னுமோர் தனிப் பண்பு: தமது கொள்கைகளில் உறுதியாக இருந்தார். சரியென்று பட்டதை மனத்திண்மையுடன் இறுதிவரையும் நிலைநாட்டும் தகைமையுடைய வராக, “வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவர் மனத்திட்டம்” என்ற வள்ளுவன் குறளுக்கு இலக்கணமாக விளங்கினார். அதன் சில வெளிப்பாடுகள்:
 - ▶ ஆயர் இல்லம், பேராலயம் போன்றவை வான் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட போதும் (30.07.90) தமது வதிவிடத்தை விட்டு அகல மறுத்தார்.
 - ▶ அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்குச் சென்று, அவரது இருக்கையில் இருந்து எழுந்து நிற்கப் பணித்த இந்திய அமைதிப்படை யின் அதிகாரிக்கு, அடிபணிய மறுத்தார்.
 - ▶ நெஞ்சுக்கு நேரே கைத்துப்பாக்கியை நீட்டி அச்சுறுத்திய ஒரு போராளியிடம் “உயிரை எடுக்கும் அதிகாரத்தை உங்களுக்கு யார் தந்தது” என்று போரிலும் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய ஒழுக்கத்திற்கு குரல் கொடுத்தார்.
- ❖ பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வாழ்வின் நியதி என்பது திருமறைக்கும் பொருந்தும் என உணர்ந்து இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச்சங்கத்தின் புதிய நீரோட்ட முன்னணியில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டார். இளவாலை பங்குத்தந்தையாக இருந்த போது அப்பொதுச்சங்கத்தின் மாற்றங்களை நன்கு படித்தறிந்து அவைகள் பற்றிய கருத்தரங்குகளை நடத்தி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். ஆயரான பின் வழிபாட்டிலும் மறைக்கல்வியிலும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டிய மாற்றங்கள் தமது ஆன்மீகக் குடையின் கீழ் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்னும் நோக்குடன் பல திருமுகங்களை எழுதினார்.¹⁶
- ❖ இயேசுவின் அருஞ் செல்வங்களை இன்னும் அறியாதவர்களுக்கு எடுத்தியம்பும் கடமையை தமது ஆயர்பணியின் விருதுவாக்காக ஏற்று அதை நடைமுறைப்படுத்த முனைந்தார். அதற்கு இணங்க

கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அதைச்சேராதவர்களுக்கும் இடையே இருந்த நல்லுறவை மேலும் மேலும் வலுப்படுத்தும் முயற்சிகளுக்கு முழுஆதரவையும் நல்கினார்.

- ❖ “வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை, அவனை அதற்குரியனாகச் செயல்” என்ற குறளுக்கு ஏற்ப, ஒருபணியைக் கொடுத்தபின் அப்பணியை நடைமுறைப்படுத்தும் பொழுது இடையிலே குறுக்கிடாது நிறைவான சுதந்திரத்துடன் பணியைச் செய்யவிடும் பண்பு நிறையவே காணப்பட்டது.
- ❖ கொடுக்கல் வாங்கலிலும் கணக்கு வழக்குகளிலும் இருக்கவேண்டிய நிதானத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் வாழ்ந்தார்.

இத்தகைய பன்முக ஆளுமை படைத்த ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்களது உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் இரண்டு பற்றுக்கள் ஆழமாக வேருன்றி இருந்தன: இறைப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று. இப்பற்றுக்கள் சங்கமமாகி நான்கு தளங்களில் அவரை செயற்பட வைத்தன: தமிழ் இலக்கியத்துறை, தமிழ் கலைத்துறை, தமிழ் அறிவியல் - பண்பாட்டுத்துறை, சமூகத்துறை.

இலக்கியத்துறை

அறிவுக்கு அழிவில்லை ஆக்கமும் இல்லை
அறிவுக்கு அறிவல்லது ஆதாரம் இல்லை
அறிவே அறிவை அறிகின்றது என்றிட்டு
அறைகின்றன மறைசுறகள் தாமே
- திருமுலர்

இலக்கியங்கள் ஒரு இனத்தின் தனித்துவமான எண்ணக் கருக்களைக் கொண்டு அவர்களின் வாழ்வியலின் வெளிப்பாடாக வடிவம் பெறுபவை. தமிழ்மக்களுடன் உயிருட்டமான உறவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனில் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடும், இயலுமாயின் புலமையும் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாதது. வீரமாமுனிவர், தத்துவ போதகர் போன்றவர்கள் கத்தோலிக்க தமிழ் பாரம்பரியத்தில் தனியிடம் பெற்றவர்கள். நமது தாயகத்திலும் தெல்லிப்பளையில் வாழ்ந்த பேதுருப்புலவர்¹⁷, பூலோக சிங்க அருளப்ப நாவலர்¹⁸ போன்றவர்கள்

தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக விளங்கினர். இருந்தும், பல்வேறு அரசியல் சமூக காரணிகளையிட்டு அப்பாரம்பரியம் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் காலம் வரையும் பெரிதாகவோ தொடராகவோ இயங்கவில்லை. நவீன காலத்து கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கியம் மூலம் பாலம் அமைத்த பாரம்பரியத்தினுள் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்களும் காலடியெடுத்துவைத்து தமக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்தார். தூதுரைக்கும் பணிக்கு இலக்கியத் தளம் இன்றியமையாதது என உணர்ந்து ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் திருத்தொண்டன் என்னும் பருவ இதழை ஆரம்பித்தார். அதில் சமயம் பற்றியவையும் இலக்கியம் பற்றியவையும் கட்டுரை, கதை, கவிதை வடிவில் வெளிவந்தன. தாம் இனம் கண்ட எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை அதில் வெளியிட்டு அவர்களின் எழுத்தாற்றலை ஊக்குவித்தார். இதழ் ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவரில் காணப்பட்ட போற்றற்குரிய ஒரு பண்பு: தரமான ஆக்கங்களை “வெட்டுக்கொத்து” இன்றி வெளியிட்டார். அறுபதுகளின் தொடக்கத்தில் அதிபர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் பாதகாவலன வார இதழுக்கு இளம் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து புத்தாக்கங்களை வரவழைத்து வெளியிட்டார். திருக்கோணமலை ஆயராகிய பின் 1969ல் தொண்டன் எனும் சமய-சமூக-இலக்கிய சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து அது தமிழ் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் ஏந்தி வரும் ஏடாக அமைத்தார்.¹⁹

தவிர, முத்தமிழ் விழாக்களிலும், இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டு தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்களையும் ஆர்வலர்களையும் ஊக்குவித்தார்.

சிறப்பாக, அவரது இலக்கிய குவிமைய ஈர்ப்பு தேம்பாவணியிலும் பல்வேறு அம்மானைகளிலும் பதிந்தது.

தேம்பாவணி

“தமிழ் இலக்கியத்தில் சீவக சிந்தாமணி என்ற நூலோடு பல வகையிலும் ஒப்பிடத்தக்கது வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவணி” என்ற போராசிரியர் லிங்கம்பிள்ளை அவர்களின் கூற்றும், “மேனாட்டுக் கலையாறும் தமிழ் நாட்டுக் கலையாறும் கலக்கும் ஏரி தேம்பாவணி”

என்ற தனி நாயகம் அடிகளின் கூற்றும் மிகைப்படுத்தப்பட்டவை அல்ல என்பதில் உறுதிக்கொண்டு தேம்பாவணியின் சிறப்பை தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்தியம்ப வேண்டும் என இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ள வர்களை ஊக்குவித்தார். அவருக்குத் தேம்பாவணிப்பற்று கொழும்புத் துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அறுபதுகளின் தொடக்கத்தில் ரா.வே.ஆரோக்கியம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய குறிப்புக்களுடன் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கியக் கழகம் வெளியிட்ட தேம்பாவணி நூலை ஆய்வு மாணவன் போற் கற்க தொடங்கினார் என்று நம்ப சான்றுகள் உள்ளன.

அவரது ஆய்வில் ஒரு சிறப்பு: தேம்பாவணியின் மூலநூலையும் பெற்று தேம்பாவணியுடன் அதையும் ஒப்பிட்டுக்கற்றது.

“பறை எடுத்த உலகம் கேட்பப்
பழித்த எனை நகைக்க வேண்டாம்”

என்று அவையடக்கத்தில் வேண்டிய வீரமாமுனிவர், நூல் வந்த வழியைச் செபுகிறார்.

“அடவியால் வனப்பில் வாய்ந்த ஆகிர்த னைந்த கர்க்குள்
புடவியால் உவமை நீத்த புகழ் வரத்து உயர்ந்த கண்ணி
நடவி ஆர் தவத்தில் ஓங்கி நாதனை ஈன்றான் தானைத்
தடவி ஆர்வு உயரப் போற்றி தகவடைந்து இருந்தான் அன்றோ”²⁰

அக் கன்னியின் - “இளங்கொடி”யின் - பெயர் தான் மரி. நாதனை ஈன்ற அன்னைமரி, அவளுக்குகாட்சிகள் பல கொடுத்து, “மகளும் தாயும் இணையென”ப் பழகி, “தன் பூமான்”, - வளனின்-, வாழ்க்கையை எடுத்துக் கூறி, அதை நூலாக வரையென்று பணித்ததன் விளைவாக ஆகிர்த மரி எழுத்தில் வடித்தது தான் “சியூடாட் டெ தீயோஸ்” அதாவது இறைவனின் நகர், இஸ்பானிய மொழியிலுள்ள இப்பாரிய நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நாலு பாகங்களாக 1912ல் வெளிவந்தது. அந்நூலைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து தேம்பாவணியுடன் ஒப்பிட்டுப் படித்தார் ஆயர். அம்முயற்சியின் பலன் கட்டுரையாகவோ, நூலாகவோ எழுத்தில் வரவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது.

இருந்தும், இன்றுவரை இத்தகைய ஒப்பிட்டாய்வை வேறு யாரும் மேற்கொண்டதாக தெரியவில்லை

அரசியல் நெருக்கடிகளும் இந்தியப் படையினரின் கெடுபிடிகளும் நிறைந்த 1990ல், முதன்முறையாக கனதியான தேம்பாவணி விழா ஒன்றினை திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்தியது. கருத்தமர்வுகளும் அறிஞர் கௌரவிப்புக்களும், கலை நிகழ்ச்சிகளும் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு இத் தீந் தமிழ்க் காவியம் பற்றிய விழிப்புணர்வு, மக்கள் மத்தியில், கற்றவர்கள் தொட்டு கல்லாதவர்கள் வரை, ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1994ல் திருமறைக் கலாமன்ற இலக்கிய அவையினால் வீரமாமுனிவர் என்னும் கையேடு கத்தோலிக்க இலக்கியங்கள் என்னும் வரிசையில் வெளியிடப்பட்டது.²¹ இச்சிறியநூலில் தேம்பாவணி பற்றி தமிழக, ஈழத்து அறிஞர்கள் பலர் எழுதிய கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டன. இத்தனை செயற்பாடுகளுக்கும் பின்னணியில் ஆயர் தீயோகுப்பிள்ளை அவர்களின் தூண்டுதலும் ஆதரவும் இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்மாளை

அம்மாளை என்னும் சிற்றிலக்கிய வடிவத்தை சமகாலத்தில் மீள் அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை ஆயர் அவர்களைச் சாரும். திருக்கோணமலை-மட்டக்களப்பு ஆயராகப் பணியாற்றிய போது மூத்த தமிழறிஞர் வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா அவர்களின் தொடர்பு கிடைத்தது. இத்தமிழ் அறிஞர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காரைதீவைச் சேர்ந்தவர். அவரது மனைவியின் பிறப்பிடமாகிய மட்டக்களப்பிலேயே வாழ்ந்து அங்கு தமிழ்ப்பணி செய்து வந்தார். அவர் கத்தோலிக்க அம்மாளைகளைச் சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆயர் அவர்களை ஒருநாள் சந்தித்த போது சந்தியாகுமாயோர் அம்மாளை யையும ஞானப்பள்ளி என்னும் நூலையும் அன்பளிப்பாக கொடுத்தார். அன்றிலிருந்து ஒரு இலக்கிய உறவு அவர்களுக்குள் மலர்ந்தது.²² இந்நூல்களைப் படிக்கும்பொழுதே நூற் பக்கங்களில் குறிப்புக்களை எழுதி, இரண்டு நூல்களிலும் புலமை பெற்றிருந்தார் ஆயர். அம்மாளை யைப்படிக்கும் போது அதில் கூறப்படுபவை உண்மைதானா என்ற பலமான ஐயம் ஆயருக்கு எழுந்தது. யாழ் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் ஆயர் அவர்களுக்கு கலாநிதிப்பட்டம் கொடுத்து நடைபெற்ற மாட்சிவிதப்பு விழாவில் ஆயர் “கிறிஸ்தவ தமிழ் நாட்டார்

இலக்கியத்தில் சந்தியாகு மாயோர் அம்மாணை” என்னும் பொருள்பற்றி உரையாற்றியபோது தம் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டார்:

“நான் அதைப்படித்தேன். ஆனால், அதிலே கூறப்பட்டவைகளை நான் நம்பவில்லை. ஏனென்றால் கிறிஸ்தவமக்களுக்குத் தெரியும். அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே முதல் வேத சாட்சியாக மரித்தவர் பெரிய யாகப்பர் ஆவார். 42ம் ஆண்டு வேத சாட்சியாக மரித்தார். ஏரோது அரசனால் கொல்லப்பட்டார். ஆகையினால் அந்த குறுகிய காலத்திற்குள்ளே இவர் ஸ்பானியா தேசத்திற்குச்சென்று, திருமறையைப் போதித்து, திரும்பி வந்து இங்கு [பலஸ்தீனாவில்] வேத சாட்சியாக மரித்தார் என்பதை ஒருவருமே நம்ப மாட்டார்கள். இது சரித்திர நூல்களிலே எழுதப்படவில்லை. அவர் மரித்ததன் பின் அவருடன் ஸ்பானியாவிலிருந்து வந்த அவருடைய சீடர்கள் அவரின் சடலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அப்படியே கப்பலிலே கொண்டு போய் ஜிப்றோலர் என்ற இடைவெளியைக்கடந்து, அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்திற்குச் சென்று, அங்கே ஒரு இடத்தில் அவரை அடக்கம் பண்ணினார்கள். இப்படி இந்நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரித்திரம் முதற்பாகத்தில் இருக்கிறது”.²³

தொடர்ந்து, உரையாற்றுகையில், 1974 ஆகஸ்ட் திங்களில் இஸ்பெயின் நாட்டிலுள்ள கொம்பொஸ்தெல்லா என்னும் நகரின் சத்தியாகுமாயோர் பேராலயத்தை பார்க்கும் வாய்ப்பு அவருக்கு கிட்டியதைக்குறிப்பிட்டு, அவர் கூறியது: “அந்த இடத்திற்குச் சென்று அங்கு கட்டப்பட்டிருக்கின்ற பேராலயத்தை கண்டு அங்கேயுள்ள விஷயங்களை அறிந்ததன்பின் தான் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளெல்லாம் உண்மையான விஷயங்கள் என்று நம்பினேன். சந்தியாகு மாயோர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்ற அந்த இடத்திலே முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே மற்றவர்களும் இதைச்சுற்றி அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டேன். உரோமாபுரியிலே புனித பேதுருவானவருடைய கல்லறையைச்சுற்றி, மற்றவர்களும் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருப்பதுபோல அங்கேயும் சந்தியாகு மாயோருடைய கல்லறையைச் சுற்றி, மற்றவர்களும் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதை கண்டதன் பின்தான் இது உண்மையான சம்பவம், இவர் மரித்ததன் பின் இவருடைய சீடர்கள், இவருடைய சடலத்தை

அங்கு கொண்டு போனார்கள். அங்கே அடக்கம் பண்ணினார்கள், அங்கே தேவாலயம் கட்டினார்கள் என்கின்றதை அதற்குப்பின் தான் உண்மையாகவே நம்பினேன்... அதற்குப்பின் இந்த நூலைத் திரும்பவும் நான் எடுத்துப்பார்த்து, இப்போது இந்த நூலை சரித்திர ரீதியாக நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றோம்.”²⁴

அவரது உரையின் இறுதியில் உறுதியான குரலில் அம்மானையில் இருந்து ஒரு சில வரிகளைப்பாடி அவையில் இருந்த அனைவரையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தினார்.²⁵

அவர் யாழ் ஆயராக இருந்த காலத்தில் சந்தியாகு மாயோர் அம்மாணை உட்பட இன்னும் பல அம்மாணை நூல்களை வெளியிட உந்துசக்தியாக விளங்கினார்.

வேறு இலக்கிய நூல்கள்

ஆயரின் ஆதரவுடன் தெல்லையம்பதி பூலோகசிங்க அருளப்ப நாவலருடைய திருச்செல்வர் காவியம், இரண்டாம் பதிப்பாக அருட் கலாநிதி ஏ.ஜே.வி.சந்திரகாந்தனின் பதிப்புரையுடனும் யாழ் ஜெயம் அவர்களது சார உரையுடனும் திருமறைக் கலாமன்ற இலக்கிய அவை 1995ல் வெளியிடப்பட்டது.²⁶ இதற்கு முன் ஆயரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க திருச்செல்வர் காவியத்திலிருந்து சில படலங்கள் இரு தடவை நடன நாடகமாக திருமறைக்கலா மன்றத்தினால் அளிக்கை செய்யப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாக்கள்

அறுபதுகளிலிருந்தே இலக்கிய விழாக்களில் கலந்து கொண்டு அவைகளை சிறப்பிக்கும் பண்பு அவரிடத்தில் காணப்பட்டது. 90களில் திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் நடத்தப்பட்ட இலக்கிய விழாக்களிலும், பல இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து அவரது ஈடுபாட்டைக்காட்டினார்.

கலைத்துறை

இரவிடை மதியம் என்பான் ஆடிப்போய் மறையும் எல்லை
விரி இருள் எழினி நீக்கி விசும்பெனும் அரங்கு தன்னில்
கரைகடல் முழுவம் ஆர்ப்பக் கதிரெனும் கைகள் வட்டித்து
எரிகதிர் என்னும் கூத்தன் ஆடுவன் எழுந்து போந்தான்

- வீரசோழியம்

உயிரின் மென்மையான, நுண்ணிய உணர்ச்சிகளை வெளிப் படுத்தும் அழகியல் ஊடகம் கலை. அது மக்கள் பண்பாட்டுடனும் வரலாற்றுடனும் இரண்டறக் கலந்து மக்கள் மேம்பாட்டினது அடையாளமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு ஒரு இனத்தின் சொத்தாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய கலைகளின் அகத்தில் உட்புகுந்து அவைகளின் உயிர்த்துடிப்பை உள்வாங்க முடியவில்லையெனில் அம்மக்களின் வாழ்வியலுடன் ஒத்துச்செல்வது கடினம்! இதைக்கருத்தில் கொண்டே அந்நிய மண்ணில் “குடியேறுபவர்கள்” கலைகள் உட்பட அம்மண்ணின் பண்பாட்டை உள்வாங்குகின்றார்கள்.

நமது தாயக மண்ணின் கலைகளிலிருந்து கத்தோலிக்கம் தன்னை முற்றுமுழுதாக அந்நியப்படுத்தி நின்றது என்று கூறமுடியாது. மாறாக ஒரு சில கலைகளை வளர்த்து இம்மண்ணுக்குப் பெருமைசேர்த்துள்ளது. அதில் ஒன்று நாட்டுக்கூத்து.

ஆயர் அவர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட இம் மண்ணின் கலையும் இதுவே. இதை, குறிப்பாக கத்தோலிக்க தென் மோடி நாட்டுக்கூத்தினை, பல்வேறு இடங்களிலும், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் மேடையேற்றவைத்தார். இத்துறைசார்ந்த கலைஞர்களை கௌரவித்து பட்டங்களைச்சூட்டி ஊக்குவித்து வேண்டிய பொழுதில் பொருளுதவிகளையும் தாராளமாக செய்தார். நாட்டுக்கூத்துப் பேராசான் பூந்தான் யோசேப்பின் புரவலராக இருந்தார் என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. 1975 ஏப்ரல் 12ம் நாள் பூந்தான் யோசேப்பு அவர்களின் இரட்டைப் பொன்விழாவையொட்டி²⁷ யாழ் மரியன்னை பேராலயத்தில் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்ததாக தமது வாழ்க்கைக்குறிப்பேட்டில் அதற்கு முதன்மைகொடுத்து ஆயர் பதிந்துள்ளார்.²⁸ திருப்பலி முடிந்த பின் நிகழ்ந்த கொண்டாட்டத்தில் பொன்னாடை போர்த்தி “தசவிருது நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்காவலன்” என்னும் கௌரவப்பட்டத்தை ஆயர்

வழங்கினார்.²⁹ அதற்குமுன் 1973ம் ஆண்டில் ஆயர் அவர்கள் தலைமையில் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் “கலைஞான பூபதி” எனும் பட்டம் பூந்தானுக்கு வழங்கப்பட்டது.³⁰ அக்கலைஞரின் மறைவுக்குப் பின்னும் அக்கலைஞரின் பெயரால் எடுக்கப்பட்ட விழாக்களுக்கு பொருளுதவி செய்து அவரது பணியையும் புகழையும் நீடிக்கச் செய்தார்.

யாழ் நவரச நாட்டுக்கூத்துக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து அவர்களின் கலை முயற்சிகளை ஆதரித்தார். நாட்டுக்கூத்து ஒத்திகைகளில் கலந்துகொண்டு அதில் நடித்த கலைஞர்களுக்கு தம் மனதில் பட்ட விமர்சனங்களை வழங்கி வந்தது பல நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்களுக்கும் ஊக்கமளித்தது. அக் கலாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட நாட்டுக்கூத்து நூல்களில்³¹ மணம்போல் மாங்கல்யம் என்ற நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி இம்முயற்சியினை ஊக்குவித்திருக்கின்றார். அவ் அணிந்துரையில் “நம் ஈழவள நாட்டின் பாரம்பரியச் சொத்துக்களில் ஒன்றான நாட்டுக்கூத்துக்கலை” என்று இக்கலைபற்றி விதந்து, படித்தவர்கள் மத்தியில் ஏனோ தானோ என்ற நோக்குடன் எடைபோடப்பட்ட நாட்டுக்கூத்தின் சிறப்புத்தன்மையை சுட்டிக் காட்டினார்.³² எஸ்.அகஸ்தியர் எழுதிய பூந்தான் யோசேப்பு என்ற நூலுக்கு வழங்கிய ஆசியுரையில் “நாட்டுக் கூத்து தமிழ்மக்களின் பாரம்பரியக்கலை” என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறுகின்றார்.³³

தனிப்பட்டமுறையில் இயங்கிய நாட்டுக்கூத்துக்கலைஞர் பலருக்கும் மறைமுகமாகப் பொருளுதவிசெய்து அவர்களை ஊக்குவித்தது ஈழத்துக் கலைச்சொத்தாகிய நாட்டுக்கூத்தில் அவர்கொண்ட வேட்கைதான் என அடித்துக்கூறலாம்.

அவருக்கு மிகவும் பிடித்தது எஸ்தாக்கியார் நாடகம். அதிலே அவரது தந்தை அற்புதமாக நடித்தார் என்று பலருக்கும் பெருமிதத்துடன் கூறுவார். இந்நாடகத்தை திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஊடாக அச்சேற்றிவைத்தார்.³⁴ இந்நாடகப்பாடல்களை அவரின் வேண்டுகோளுங்கிணங்க அண்ணாவி பேக்மன் ஜெயராஜா, அண்ணாவி பாலதாஸ் போன்ற திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்கள் ஒருசில நிகழ்ச்சிகளில் பாடி அவரை மகிழ்வித்தனர்.

ஒருவகையில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைச்செயற்பாடுகள் பல ஆயர் அவர்களது எண்ணத்தை தழுவி நிகழ்த்தப்பட்டன என்று

கூறலாம்.³⁵ மன்ற அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு அவ்வளிக்கைகளின் குணம், குற்றங்களை எடுத்துரைக்கும் வழக்கத்தால் திருமறைக் கலாமன்றக் கலைஞர்கள் வளர்ச்சிபெற்றனர்.

இயேசுவின் திருப்பாடுகளை உலா, கலம்பகம், பரணி போன்ற சிற்றிலக்கிய வடிவங்களில் மேடையேற்றியபோது பலரிடையே குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவ்வளிக்கைகளின் இலக்கிய கலைச் சுவைகள் ஊடாக பக்தி உணர்வுடன் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறப்பட்டவிதத்தை புரிந்தகொண்ட ஆயர் அந்நிகழ்ச்சிகளைப் பாராட்டினாரே தவிர, அவைகளில் குற்றம் காணவில்லை.

“பலிக்களம்” என்னும் திருப்பாடுகளின் நாடகத்தை சிறு திரைப்பட மாக்க எடுத்த கலை முயற்சிக்கு முழு ஆதரவும் அளித்தார். நிதி உதவி ஒருபுறம்; வேண்டிய நேரங்களில் அறிவுரைகள் மறுபுறம். ஒளிப்பதிவு செய்த இடங்களுக்கு வருகை கொடுத்து அம்முயற்சியில் தமக்கிருந்த ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தினார். அதேபோல், கத்தோலிக்க இசைப்பாரம்பரியத்தில் “திருப்பாடுகளின் இசை ஓவியம்” என்னும் புத்தாக்கத்தை ஒலிப்பேழையில் பதிவு செய்யும் முயற்சியையும் மனமார ஆதரித்தார். எண்பதுகளில் கத்தோலிக்க வட்டங்களிலிருந்து இம் முயற்சிக்கு பெரிய அளவிலான வரவேற்புக்கள் இல்லாத நிலையிலும், குருமுதல்வர் அருட்திரு.மைக்கல் சாமி அ.ம.தி. மூலம் தமது ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து பண்பாட்டு மயமாக்கலில் தமக்கிருந்த ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

அவரது வாழ்க்கைக்குறிப்பேட்டில் 1993 மே திங்களில் மூன்று நாட்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் நடத்தப்பட்ட நாட்டுக்கூத்து விழாவில் ஒன்பது கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்பட்டன என்றும், இறுதிநாளில் தமக்குப் பொன்னாடைபோர்த்து நாட்டுக்கூத்தின் நற்காவலன் என்ற பட்டத்தைத் திருமறைக் கலாமன்றம் வழங்கியதென்றும் இறுதிக்குறிப்பாக பதிவுசெய்து அவ்விழாவின் புகைப்படம் ஒன்றுடன் அவ் ஏட்டை நிறைவுசெய்து கொள்ளுகின்றார்.³⁶ அவ்வேட்டைப்படிக்கும் பொழுது தமது வாழ்நாளில் தாம் பெற்ற பட்டங்கள் பலவற்றிலும் மேலாக நாட்டுக்கூத்தின் நற்காவலன் என்ற பட்டத்தையே சிறந்ததாகக் கருதியிருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

அறிவியல் துறை

அறிவுடையார்நெஞ் சகல் இடம் ஆவத

அறிவுடையார் நெஞ் சருந்தவம் ஆவத

அறிவுடையார்நெஞ்சொடு ஆதிப் பிராணம்

அறிவுடையார் நெஞ்சத் தங்குநின் றானே

- திருமூலர்

ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் தனித்துவமான சில பண்பாட்டு அடையாளங்கள் வரலாற்று ஓட்டத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டு நிற்பது கண்கூடு. அவற்றுள் அறிவியல்சார் மெய்யியலும் சிந்தனைக்கட்டுக்கோப்புக்களும் அடங்கும். வரலாற்று நோக்கில், தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் பொதுவாகவும், ஈழத்தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் சிறப்பாகவும், சைவசித்தாந்தம் இத்தகைய ஒரு சிறப்பு அடையாளமாக விளங்குகின்றது.

இக் கருதுகோளால் உந்தப்பட்டு செயற்பட்டவர் ஆயர் தீயோகுப்பிள்ளை. இறைபணிபுரியும் தொண்டர்கள் நமது மண்ணின் மெய்யியலிலும், இறையியலிலும் பயிற்சிபெற்று புலமைபெற்றிருக்க வேண்டும்; அவர்கள் நம் பண்பாட்டு சூழலுக்கேற்ப தம்மை தகவமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்குடனேதான் கொழும்புத்துறை புனித சவேரியார் குருத்துவக்கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். இக்கல்லூரியை நிறுவுவதில் அரசியல் போன்ற சில புறக்காரணிகளும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் காலம் கனிந்த பொழுது ஆயரின் கனவு நிறைவேறியது.

புனித சவேரியார் குருமடத்தை உரோமையில் உள்ள ஏர்பன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்து மெய்யியலிலும் இறையியலிலும் பட்டங்களை வழங்குவதற்கு ஆவன செய்தார். அதனால் யாழ் மண்ணில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு இணையான உயர்கல்வி நிலையம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

தராதரம் உயர்த்தப்பட்ட புனித சவேரியார் குருமடம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னணி எவை என்பதை ஆயர் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகின்றார் :

- ✦ இதுவரையில் கண்டி அம்பிற்றியா தேசிய குருமடத்தில் மெய்யியலும் இறையியலும் பயின்ற தமிழ் மாணவர்கள் அரசியல் நெருக்கடிகளையிட்டு பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டநிலை.
- ✦ தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் தாம் பணிசெய்யப்போகும் சூழலுக்கு வெளியே பயிற்சிபெறுவதைத் தவிர்ப்பது.
- ✦ தமிழ் மாணவர்கள் தங்கள் பண்பாட்டு வோகளை அறிந்துகொள்ளக் கூடிய சூழலிலேயே தமது பயிற்சியைப் பெறுவது.
- ✦ அவர்கள் தமிழ்மக்களுடைய ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் ஆற்றல் உடையவர்களாக இருப்பதற்கு நெறிப்படுத்தப்படுவது. புனித சவேரியார் குருமடம் தராதரம் உயர்த்தப்பட்டு தமிழ் மறை மாவட்டங்களைச்சேர்ந்த அனைத்துக் குருமட மாணவர்களும் பயிலக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய உயர்கல்வி நிலையமாக மாறவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கூறி அச்செயற்பாட்டின் நோக்கத்தை மேலும் விளக்குகின்றார்:
- ✦ குருத்துவப் பயிற்சிபெறும் தமிழ் மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களுடைய பண்பாட்டையும் சமயங்களையும் நன்கு கற்றறிந்து அவைகளில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும்.
- ✦ குறிப்பாக, சைவசித்தாந்த இறையியல் - மெய்யியல் கொள்கைகளில் சிறப்புப் புலமை பெற்றவர்களாகவோ அல்லது குறைந்தது, அவைகளைப்பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவுடையவர்களாகவோ விளங்க வேண்டும்.³⁷

இங்கு, சைவசித்தாந்த மெய்யியலும் இறையியலும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு அடிப்படைக்கூறுகளுக்குள் அடக்கப்பட்டு இனங்காணப்பட்டிருப்பது நோக்குதற்குரியது. இப்பின்னணியில் சித்தாந்தத்தின் கொள்கைகளை அறிந்துகொள்வதன் மூலம்தான் தமிழ் சூழலுடன் உரையாடலை நடத்தமுடியும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. சைவசித்தாந்தத்தின் பண்பாட்டு உயர்நிலையை - உயிர் நிலையை - உணர்த்தியதன் மூலம் கத்தோலிக்கத்திற்கும் அதன் தமிழ் சூழலுக்குமிடையில் உறுதியான பாலம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கற்றவருக்கே கல்வியின் சிறப்புத்தெரியும். கல்வி, பாலங்களை அமைப்பதற்கு வழிகோலும் என்ற உண்மையும் புரியும். கல்வியில்

தலைசிறந்த ஆயர் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறிஸ்தவநாகரீகம் என்னும் பீடத்தை உருவாக்குவதற்கு தீவிரமாக உழைத்தார். அப்பீடத்தை வழிநடத்த திறமையான குரவர்களை நியமித்தும் இருந்தார். இதன் ஊடாக இத்தீவின் பல இடங்களிலிருந்தும் கற்க வருகின்ற பல்லின மாணவர்களுடன் “உரையாடல்” மூலம் உறவுகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. திருமறைக்கும் அது வாழ்ந்து வளரும் சூழலுக்குமிடையில் அறிவியல் துறையில் நிரந்தர “உரையாடல்” வலுப்படுத்தப்பட்டது.

சமூகத்துறை

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்கும்

செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்

- திருக்குறள்

இறைபணியை வாழ்வில் இலட்சியமாக தெரிந்தெடுத்த பணியா ளருக்கு சமூகத் துறையிலும் மக்களின் நலன்களுக்காக உழைப்பது இயல்பு. ஆயரும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று இவரது சமூகப் பணி ஈடுபாட்டில் முப்பரிமாணங்களை பார்க்கலாம்.

★ இளவாலையில் பங்குதந்தையாக பணியாற்றியபோது இளவாலை யிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு செம்பாடு - தொட்டிலடி ஊடாக துரிதமாகச் செல்லக்கூடிய பேருந்துச் சேவையினை ஆரம்பித்து வைத்ததில் அவருக்கு முதன்மைப் பங்குண்டு. ஆயரது பணிக் காலத்தில், இளவாலையில் சில வீதிகளும் புனர்மைக்கப்பெற்று பெருப்பிக்கப்பட்டன.³⁸

★ யாழ் ஆயராக பொறுப்பேற்றபின் 1973ல் மனித முன்னேற்ற நிலையத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். அது யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களில் சமய வேறுபாடின்றி மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் தலைசிறந்த உதவி நிறுவனமாக செயல்பட்டது. காலப்போக்கில் போர், இயற்கை அனர்த்தம் போன்ற காரணிகளால் நிவாரணப்பணிகளையும் மேற் கொண்டது. இந்நிறுவனத்தால் உடல் நல, உளவியல் சிகிச்சை நிலையங்கள் பல நிறுவப்பட்டன. அத்தோடு பாலர் பாடசாலை களும், பாலர் பராமரிப்பு நிலையங்களும் தொடக்கிவைக்கப்பட்டன.

சுயநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் தொழில்களை அமைத்து கொடுப்பதிலும், கல்வியில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை வகுப்பதிலும் முழுமூச்சாக உழைத்து பலசமயத்தவரும் வியக்கும் சாதனைகளை அது நிலைநாட்டி உள்ளது. இன்று பலரும் போற்றும் பணிகளை துணிவுடனும் கடமை உணர்வுடனும், அர்ப்பணத்தோடும் செய்து ஏனைய அரசுசார்பற்ற அமைப்புக்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது என்றால் அப்பெருமையில் இவ் அமைப்பை உருவாக்கியவருக்கும் பங்குண்டு.³⁹

- ★ முறைகோடிய அரசியலால் பாதிக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழர் சமுதாய நலனில் அவர் காட்டிய ஈடுபாடு அவரது ஆளுமையை உலக அரங்கில் அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இங்கு அரசியலில் அவர் கொண்டிருந்த கருத்து நிலை என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. கத்தோலிக்க சமயக் குருக்கள் கட்சி அரசியலில் ஈடுபடுவதை தவிர்க்கவேண்டியது நடைமுறை விதி. தனிப்பட்ட முறையில் தமக்கு விருப்பமான கட்சி சார்புள்ளவர்களாக இருப்பதில் எவ்வித தவறும் இல்லை. ஒரு நாட்டின் குடிமக்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கின்றது. ஆயிரைப் பொறுத்தளவில் குருவாக இருந்த காலத்தில் கூட்டாட்சி கருத்துநிலைப்பாடு உடையவராக விளங்கினார் என்ற தகவல் நம்பத்தகுந்தவர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. சிங்களமொழியைப்போல் தமிழ்மொழியும் ஆட்சிமொழியாக நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை ஆயர் பணியேற்றபின் அவர் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார். 1981 ஜனவரி 30ம் நாள் சிறிலங்காவின் பிரதமராக விளங்கிய ஆர்.பிரேமதாச அவர்கள் யாழ் மரியன்னை பேராலயத்திற்கு வருகை கொடுத்தபொழுது அவரை மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களுடன் மக்கள் வரவேற்றனர். அங்கு உரையாற்றிய ஆயர் சிங்களத்தைப்போல தமிழையும் ஏன் ஆட்சி மொழியாக்க முடியாது என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். அதற்கு பிரதமர் பதிலளிக்கவில்லை என்று தமது வாழ்க்கைக் குறிப்பேட்டில் கூறுகின்றார்.⁴⁰ 1981 நவம்பர் 12 என திகதியிடப்பட்ட ஒரு மடல் குடியரசுத்தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவுக்கு ஆயரினால் அனுப்பப்பட்டது. அதில், “நாடளாவிய முறையில் தமிழ் மொழிக்கு சிங்களமொழியை ஒப்ப சமநிலை அளிக்கப்படாதுவிடின் அமைதியையும், இணக்கப்பாட்டையும் இந்நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியாது” என அடித்துக்கூறப்

பட்டது.⁴¹ அத்துடன், தமது மொழியை அனைத்துத் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தும் உரிமையும் வேண்டும்; சிங்களமே அரசு மொழி என்னும் சட்டத்தின் முன் தமிழ் மக்கள் சிங்கள மக்களுக்கு சமத்துவம் அற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள்; இலங்கையில் தமிழர்கள் இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக்கப்பட்டுவிட்டனர்; ஆக, தமிழும் அரசு கரும மொழியாக்கப்படவேண்டும், என மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தினார்.⁴² இலங்கை பிரதமர் ஆர். பிரேமதாசவுக்கு 1983 யூன் 22ல் ஆயர் அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட மடலில், “சட்டத்தின் முன் நீதியும், சமத்துவமும் தான் தமிழர்கள் கோருவது. அவர்களுக்கு கல்வி கற்பதற்கும், வேலைபார்ப்பதற்கும், நாட்டின் அரசியல் நிர்வாகத்தில் பங்குபற்றுவதற்கும் சம வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்படவேண்டும்.” என எழுதினார். 16ம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் இந்நாட்டிற்கு வருமுன் தமிழர்கள் தம்மையே தாம் ஆண்டு வந்தனர் என்பதை நினைவுபடுத்தி, “இன்று அவர்களை ஆள்வதற்கு சிங்கள மக்களுக்கு உரிமையில்லை” என இடித்துரைத்தார். “சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதுதான் இனச்சிக்கலைத் தீர்க்கும் ஒரே வழி. இவ் உரிமைக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் வடகிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் சிங்கள மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சமத்துவமும், நீதியும் நிலவும் நிலையில் சிங்கள மக்களுடன் ஒத்துழைப்பார்கள். மத்திய அரசின் கீழ் கூட்டாட்சியை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்”. அதே ஆண்டு யூலை 19ம் நாள் கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் தலைவர்கள் இலங்கை குடியரசு தலைவர் ஜே.ஆர் ஜெயவர்தனாவை நேரடியாக கண்டு மடலொன்றை கொடுத்திருந்தனர். ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்களும் அம்மடலை வரைவதில் முக்கிய பங்கை வகித்திருந்தார். அவர்கள் கொடுத்த மடலில் குறிப்பிடப்பட்டவை:

1. தமிழ் மொழியையும் அரசு கரும மொழியாக மாற்றி ஆங்கிலத்தை இணைப்புமொழியாக பயன்படுத்தவேண்டும்.
2. பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தை முற்றாக அகற்ற வேண்டும். அது சாத்தியமில்லையெனில் மீளாய்வு செய்து சீர்திருத்தப்பட்டு நீதியுடன் அமுல் படுத்தப்பட வேண்டும்.
3. பலநூற்றாண்டுகளுக்குமேல் இருவேறுபட்ட வரலாற்றுப் பின்னணிகளில் வேருன்றிய சிங்கள தேசியமும், தமிழ் தேசியமும் மக்களின்

சட்ட வழியிலான அபிலாசைகளின் வெளிப்பாடாக கணிக்கப்பட வேண்டும்.

4. நாட்டைப் பிளவுபடுத்துவதில் நமக்கு உடன்பாடில்லை. நாட்டில் ஒற்றுமையையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டவேண்டுமெனில் அனைவரினதும் உரிமைகள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரப்பரவலாக்கம் செய்யப்படவேண்டும்.⁴³

பல தடவைகளில், பயங்கரவாத தடுப்புச்சட்டம் கண்டிப்பாக நீக்கப்படவேண்டும் என்றும், பற்றாட்சிக்காலப்படைகள் வடக்குக்கிழக்கில் இருந்து முற்றாக அகற்றப்படவேண்டுமென்றும் குரல் கொடுத்தார். அதன் காரணத்தையும் சுட்டிக்காட்டினார் : “தமிழர்கள் அடக்கப்பட்ட இனமுமல்ல, வெல்லப்பட்ட இனமுமல்ல”⁴⁴

உள்நாட்டுப் போரின் வேகம் நெருப்புப்போல் பரவி அனைத்தையும் அழித்து இலங்கைத்தீவை அதல பாதாளத்துக்குள் தள்ளும் நிலையில், தமது எண்ணக்கருவை தெளிவாக தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டம் நெருங்கியதும் எவ்வித தயக்கமுமின்றி கூட்டாட்சி முறையே இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு உகந்த தீர்வு என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார்.

1983 கறுப்பு யூலைக்குப்பின் நிலைமை மோசமடையத் தொடங்கியது. தமிழ்க் கூட்டணியினர் அவர்களது கட்சி சட்ட விரோத மாக்கப்பட்ட நிலையில் நாட்டை விட்டு ஓடினர். மக்களின் அவலங்களுக்கு அச்சமின்றிக் குரல் கொடுக்க தமிழ் தலைவர்கள் எவரும் முன்வரவில்லை. தமிழர்களின் தலைமைத்துவ வெற்றிடத்தை நிரப்பிய ஒரே ஒருவர் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள். அவரது குரல் “ஒடுங்கி நிலை பெற்ற உத்தமர் உள்ளம் நடுங்குவதில்லை, நமனும் அங்கில்லை” என்னும் திருமூலர் வாக்கிற்கு இணங்க, சுடுகாட்டில் எழுந்தது போல் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. யாழ் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் 1986 யூலை 18ல் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் இவ்வாறு உரையாற்றினார்: வட கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் அமைதி விரும்பிகளான தமிழ்க்குடிமக்கள் பாதுகாப்பற்றவர்களாய் பூண்டோடு அழிக்கப்படுவதை தடுத்து நிறுத்த வழிவகைகள் செய்யும்படி ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு எமது குரல்களை எழுப்பி விண்ணப்பிக்கும் நேரம்

அண்மித்து விட்டது என எண்ணுகின்றேன்... குண்டுகள் வெடிக்கின்றன! எறிகணைகள் பாய்கின்றன! பீரங்கிகள் முழங்குகின்றன! இயந்திர துப்பாக்கிகள் தீயைக் கொட்டுகின்றன! இவை எங்கள் மத்தியில் நாளாந்தம் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள். நாங்கள் தரையிலிருந்து தாக்கப்படுகின்றோம். கடலிலிருந்து தாக்கப்படுகின்றோம். வானிலிருந்தும் தாக்கப்படுகின்றோம். இத் தாக்குதல்களில் ஆயுதம் தரியாமலும் அமைதி விரும்பியும் வாழும் தமிழ் மக்கள் நூற்றுக்கணக்கில் கொல்லப்பட்டும் படுகாயமடைந்தும் உள்ளனர்.⁴⁵

இத்தகைய உணர்ச்சி ஒன்றிப்பு வெளிப்பாட்டால் ஆயர் அவர்களுக்கு உலகம் முழுவதிலும் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்டது.⁴⁶ மறுபுறம் ஆயர் அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு பலத்த எதிர்ப்புக்கள் தெற்கில் எழுந்தன. “தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒரு தலையாச் சொல்லலும்” வல்லவர் ஆயர். அதனால் விமர்சனங்கள் எதையும் பொருட்படுத்த வில்லை. தொடர்ந்தும் பேசி, எழுதிக்கொண்டு இருந்தார்.⁴⁷

1990ல் ஆயர் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பல் சமயத் தலைவர்கள் கூட்டு மடலொன்றினை குடியரசு தலைவருக்கு அனுப்பியிருந்தனர். அதில் தற்போதய அரசியல் அமைப்பைத் திருத்தி இலங்கையை கூட்டாட்சி நாடாக மாற்றும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். 1991 யூன் 20ல் நிகழ்ந்த நாடாளுமன்ற அமர்வில், திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க எழுப்பிய கேள்வி: இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு யாழ் ஆயரும் [தியோகுப்பிள்ளை] மற்றவர்களும் முன் மொழியும் கூட்டாட்சியினை நடைமுறைப் படுத்திப் பார்த்தால் என்ன?⁴⁸

அவ்வளவு தூரம் ஆயரின் அரசியல் கொள்கை பலருக்கும் தெரிந்திருந்தது. இதையொட்டியது பேராசிரியர் ஜெயரட்ணம் வில்சன் அவர்களின் குறிப்பு 1988ல் வெளியிட்ட நூல் ஒன்றில்,⁴⁹ இலங்கை பிளவுபடுவதை தடுத்திருக்க வேண்டுமாயின் பலராலும் மதிக்கப்படும் யாழ் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் 1985 ஆகஸ்ட் 7ம் திகதி இலங்கை குடியரசுத்தலைவருக்கு அனுப்பிய மடலில் குறிப்பிட்ட வழியை [கூட்டாட்சியை] கடைப்பிடித்திருக்க வேண்டும். என தமதுஆய்வினை முடிவை கூறினார்.⁵⁰

எண்பதுகளிலும் தொண்ணூறுகளிலும் யாழ் ஆயர் இல்லம், ஆயர் அல்லது அவரது பிரதிநிதியின் தலைமையில், யாழ் கள

நிலைமைகளை குடிமக்கள் குழும இயக்கம் ஒன்றுகூடி அலசி ஆராயும் நிரந்தர மையமாக மாறியது. யாழ்ப்பாணத்தை பார்வையிட வரும் வெளிநாட்டுத் தூதர்களும், தூதரக அலுவலர்களும் சந்திக்கும் முதன்மை இடமாகவும் மாறியது.⁵¹

மேற்கூறப்பட்ட வழிகளில் தமிழ் மக்களின் துயர நிலையுடன் உணர்ச்சி பூர்வமாக ஒன்றித்து அவர்களது மறுக்க முடியா அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்தியம்பும் பேசு குரலாக ஆயர் மாறினார். இதன் மூலம் தமிழ் சமூகத்திற்கு மற்றவர்களால் ஆற்ற முடியாத அரும்பெரும் பணியை ஆற்றினார்.

நிறைவாக

பாலம் அமைக்கும்பணி ஒரு காலகட்டத்தில் முடிந்து விடுவதொன்றன்று. அது ஒரு தொடர் பணி. பணியின் வகை, தொகை மாறலாம். அதன் ஏது என்றும் இருக்கும். ஆயர் அவர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டவர்கள் அவரின் இப்பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வதன் மூலமே அவருக்கு நன்றிக்கடனைச் செலுத்த முடியும். கத்தோலிக்கம் வாழவேண்டும் என்றால் பாலம் அமைக்கும் பரம்பரையும் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

01. நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 1931 ஏப்ரல் திங்களில் அவரது தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிபற்றி சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதற்குத் தென்னகம் சென்றார். தூத்துக்குடி, திருச்சி, தஞ்சாவூர், மதுரை, சென்னை, பாண்டிச்சேரி முதலிய இடங்களில் தமிழ் அறிஞர்களால் மாபெரும் வரவேற்பைப்பெற்றார். அவரை சைவசமயப் பெருமக்கள் பலர் வாழ்த்தி அவரது முயற்சிக்கு தமது ஆதரவைத்தெரிவித்தனர். அவர்களே பல நிகழ்ச்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். இராமசுவாமி சாஸ்திரிகள், நாராயணசாமிப்பிள்ளை, சுப்பையா, சிதம்பரநாத முதலியார், இராமசாமி முதலியார், சிறீனிவாச ஐயங்கார், தண்டபாணி தீட்சிதர் முதலியவர்கள் அவரை வரவேற்று உற்சாகப்படுத்துவதில் முன்னணியில் திகழ்ந்தனர். நல்லூர் பங்கு நாளேடு, பக்.48. இத்தமிழகப்பயணம் நல்லூர் சுவாமிக்கு தமிழ் அறிஞர் மத்தியில் அங்கீகாரத்தை அளித்தது.

02. பாலம் அமைத்தல் என்பது நல்லுறவையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்தி இடை வெளிகளை இணைத்தலைக் குறிப்பிடுகின்றது. பாலம் அமைத்த பணியாளன்

என்ற தலையங்கத்தில் பாலம் அமைத்தல் என்ற சொந்தொடர் இலத்தீன் மொழியிலுள்ள பொன்டிவெக்ஸ், (=பாலம் போடுபவர்) என்னும் சொல்லுடன் தொடர்புபட்டு நிற்கின்றது. பண்டைய உரோமையில் இச்சொல் பெரிய குருவைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமைந்தது. அதன் பின் இப்பட்டத்தை உரோமைப் பேரரசர்கள் தமதாக்கிக்கொண்டனர். வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் திருத்தந்தையர்களும் இப்பட்டத்தை இன்றுவரையும் பயன்படுத்துகின்றனர். திருத்தந்தையின் ஆயர் பணியில் பங்கெடுக்கும் அனைத்து ஆயர்களினது வழிபாட்டுச் சடங்குகளுடனும் இது தொடர்புபட்டு நிற்கின்றது. பணியாளன் என்ற சொல் திருத்தந்தை அவர்கள் பயன்படுத்தும் “சேர்வுஸ் சேர்வோறும்” (பணியாளர்களின் பணியாளன்) என்பது குறிக்கும் பொருளினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இறைத்தொண்டு புரிபவர்கள் அனைவருமே பணியாளர்கள் என்ற பக்குவத்துடன் தொண்டுசெய்யவேண்டும் என்பதையும் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது.

03. இக்கட்டுரையில் பெயர் குறிப்பிடப்படாது தனியே ஆயர் என வரும்பொழுது, அது தீயோகுப்பிள்ளை ஆண்டகையையே சுட்டி நிற்கும்.
04. கரம்பை
05. N.Maria Saveri, “Scales of a Symphony”, திருமறைச்சுடர், மும்மடிவிழாச் சிறப்பு மலர் பக்.4. இனிவரும் இடங்களில் இக்கட்டுரை சுடர் S என்று குறிக்கப்படும்.
06. The Life and Ministry of Bishop B. Deogupillai (Memoirs) பக்.91-92 இனிவரும் இடங்களில் இந்நூல் குறிப்பேடு என்று சுட்டப்படும்.
07. சுடர் S பக்.5
08. அதே இடம்
09. குறிப்பேடு, பக்.3-9
10. 75^{ஆம்} ஆண்டுப்பிறப்புவிழா, 50^{ஆம்} ஆண்டு குருத்துவவிழா 25^{ஆம்} ஆண்டு ஆயர்விழா.
11. குலம்அருள் தெய்வம் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோல் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியல் அறிவோடு உயர்குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூலுரை ஆசிரியன்னை. (நன்னைல்)
இப்பண்புகளை தம்மகத்தே கொண்டிருந்தவர் ஆயர்.
12. சுடர் பக்.97-98
13. அதே நூல், பக்.94
14. அதே நூல், பக்.51
15. அதே பக்கம்
16. காண்க A.J.V.Chandranathan, “Missio -Pastoral Orientation. A View from his Pastoral Letters”, திருமறைச்சுடர் பக்.126-132

17. இவர் சந்தியாகு மாயேர் அம்மாணயை 1647ல் ஆக்கினார். காண்க, வ.தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை, “கிறிஸ்தவ தமிழ் நாட்டார் இலக்கியத்தில் சந்தியாகுமாயேர் அம்மாணை”, திருமறைக்கலாமன்ற வெளியீடு 1991 பக்.06. ஆயர் கைலாசபதி கலையரங்கில் 1991 யூலை 10ல் ஆற்றிய உரையை சிறுநூல் வடிவத்தில் திருமறைக்கலாமன்ற இலக்கிய அவை வெளியிட்டது. இனிவரும் இடங்களில் இந்நூல் அம்மாணை என்று மட்டும் சுட்டிக்காட்டப்படும்.
18. இவர் திருச்செல்வர் காவியத்தின் ஆசிரியர். காண்க ஏ.ஜே.வி.சந்திரகாந்தன் (பதிப பாசிரியர்) திருச்செல்வர் காவியம், திருமறைக்கலாமன்ற வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம் 1995 பக்.07-13
19. வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா போன்றோரின் ஆக்கங்கள் அதில் வெளிவந்தன. காண்க எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராஜா, “திருச்செல்வர் காவியம்” தொண்டன், தை 1984 பக்.22
20. தேம்பாணி. செய். 07
21. வீரமாமுனிவர், கத்தோலிக்க இலக்கியங்கள், யாழ் திருமறைக்கலாமன்ற வெளியீடு 1994
22. குறிப்பேடு, பக்.24
23. அம்மாணை, பக். 6-7. கட்டுரையிலுள்ள Gibraltar என்னும் ஆங்கிலச் சொல் தமிழில் தரப்பட்டிருக்கிறது.
24. அதே நூல், பக்.7-8
25. அதே நூல், பக்.9-11. மேலும் பார்க்க, அருள்திரு ஞா. பிலேந்திரன், “அமரர் ஆயர் தியோகு. அவர் தம் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய ஒரு நயப்புக் கண்ணோட்டம்”. A Prophetic Leader Rt. Rev. Dr. B. Deogupillai. 1917-2003 முதல் ஆண்டு நினைவு மலர், St. Joseph's Catholic Press, Jaffna. பக்.35. இனிமேல் வரும் இடங்களில் இம் மலர் Leader என சுட்டப்படும். ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை காலத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை தமிழ்த் தன்மையை மீள் உயிர்ப்பூட்டு பெற்றது என சிவத்தம்பி சுறுவது கூர்ந்து நோக்குதற்குரியது. பார்க்க, Karthigesu Sivathamby, “Lord Among Men” அதே மலர் பக்கம் 35.
26. மேலே 18வது குறிப்பைப்பார்க்க
27. 50 வது திருமணவிழாவும் 50 வது கலைப்பிரவேச விழாவும்
28. குறிப்பேடு, பக்.34
29. எஸ்.அகஸ்தியர், நாட்டுக்கூத்துக் கலாநிதி பூந்தான் யோசேப்ய கலையுலக வாழ்க்கை வரலாறு, யாழ் நவரச நாட்டுக்கூத்துக் கலாமன்ற வெளியீடு, 1981 பக்.62
30. அதே நூல், பக்.64
31. எஸ்தாக்கியர் நாடகம், மரியதாசன், தேவசகாயம் பிள்ளை என்பன மற்றவை

32. மு.வி.ஆசீர்வாதம் ஜே.பி., மணம்பேல் மாங்கல்யம், யாழ்ப்பாணம் 1976 அணிந்துரை
33. மேலே 29வது குறிப்பைப்பார்க்க
34. எஸ்தாக்கியர், கூத்துவரிசை 001, திருமறைக்கலாமன்ற வெளியீடு, 1993. எஸ்தாக்கியர் நாடகத்தை ஆயரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பூந்தான் யோசேப்புவினால் வளர்க்கப்பட்ட கலைஞர்கள் யாழ் மரியன்னை பேராலய அரங்கில் மேடையேற்றினார்கள்.
35. காண்க S.J.Emmanuel, "Bishop Deogupillai- A Man of sturdy Faith and courageous Leadership", Daily News, May 02, 2003
36. குறிப்பேடு, பக்.92. இன்னும், N. மரியசேவியர், "Patron of the Arts", Leader பக்- 36-38.
37. காண்க Deogupillai Rt.Rev.Dr.B., "St.Francis Xavier's Major Seminary, Colombogam, Jaffna", The Xaverian, St.Francis Xavier's Seminary 1 (October 1991) பக்.5-7. மேலும், N.M.Saveri "A Document on the Founding of St.Francis Xavier's", The Xaverian, Silver Jubilee Souvenir 1980-2005. தமிழ் மக்களின் சமயங்கள் என ஆயர் குறிப்பிடுவது சைவத்தையும் வைணவத்தையும். பார்க்க S.V.B. Mangalarajah, "The Founder - Father of St. Francis Xavier's Seminary, Leader, பக்.43-47. ஆயர் அவர்கள் தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளங்களை எவ்வாறு பேணினார் என்பதற்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஓர் உரையாடலை பற்றிக் கூறுகின்றார். நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டிட்டு இருந்த ஆயரை கேள்விக்குறியுடன் உற்றினோனக்கிக் கொண்டிருந்த சிவத்தம்பியிடம், தந்தை செல்வநாயகத்தை நினைவுபடுத்தி, ஆயர் கூறியது "சந்தனப் பொட்டு தமிழ்ப் பண்பாடு, விபூதி சைவப் பண்பாடு". "Lord Among Men", பக்.34.
38. கூடர், பக்.148
39. அதே நூல், பக்.117-122. மேலும் பார்க்க, அருள்திரு கி.யோ. ஜெயக்குமார், "யாழ் மறைமாவட்ட மனித முன்னேற்ற நடுநிலையத்தின் சிப்பி" பக்.48-49.
40. குறிப்பேடு, பக்.50
41. சமூகத்துறைப்பகுதியில் வரும் அரசியல் சார்ந்த மேற்கோள்கள் அனைத்தும் குறிப்பேட்டிலிருந்தும் A.I. Bernard அவர்கள் திருமறைச்சுடரில் எழுதிய "Tall and Straight" என்னும் கட்டுரையில் இருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. கூடர் பக்.32-36. இனிவரும் இடங்களில் அக்கட்டுரை கூடர் B என்று சுட்டப்படும். மேலும் பார்க்க, J.V. Chandrakanthan, "Truth and Justice in Action: A Socio-Religious view of Bishop Deogupillai's Episcopal Ministry". Leader, பக்.67-71. பாலம் அமைத்த பாரம்பரியத்தில் தனிநாயகம் அடிகளும் தாவீத அடிகளும் அரசியலில் தமிழர் சார்புநிலையை தெளிவாகத்தெரிவித்துள்ளனர்.

42. 1982ல் இலங்கை குடியரசு தலைவர் அவர்கள் திருத்தந்தை அருளாட்பர் சின்னப்பரை சந்திக்க இருந்த வேளை, தமிழ் ஆயர்கள் தியோகுப்பிள்ளை ஆயர் தலைமையில் இலங்கை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை பற்றி திருத்தந்தைக்கு அறிவித்திருந்தனர்.
43. குறிப்பேடு, பக்.62
44. சுடர் B, பக். 34
45. அதே சுட்டுரை, பக்.35. இங்கே எழுதப்பட்டிருக்கும் ஆயர் உரையின் பொழிப்பு ஆங்கில சொற்பொழிவை நேரடியாக மொழிபெயர்க்கவில்லை.
46. காண்க Karthigesu Sivathamby, "A Man of God" சுடர், பக்.46
47. 1984 யூன் 5ல் தமக்கு சிங்கள மொழியில் மட்டும் அரசு திணைக்களம் அனுப்பிய கடிதத்தை எவ்வித தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின்றியும் அனுப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி தமிழும் அரசு கரும மொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி குடியரசு தலைவருக்கு அக்கடிதத்தை அனுப்பி வைத்தார்.
48. குறிப்பேடு, பக்.82
49. The Break-up of Sri Lanka , London , 1988
50. அதே நூல் பக்.187. பார்க்க சுடர் பக்.133.
51. சுடர் பக்.46.

இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்
இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்.

வள்ளுவர்

நன்றி

யாழ்ப்பாணம் - 28.07.2008

Rev. Fr N M Saveri (muttu)

Vidvan / Pulaver (Madurai), S. T. L. (Rome)

M.A., Ph.D. (Hist) (London), D. Th. (Saiva-Siddhanthaam) (Passau FRG)

Director, Thirumarai Kalamanram, Jaffna

CPArts, Colombo

மனிதரைப் பார்ப்பது
யிகமிக சுலபம்!
மனிதத்தைக் காண்பதோ
கடினத்திற் கடினம்!
வாழ்க்கையே மறக்காத
மாதவர் சிலரே!
அவர்களுள் ஒருவர்தான்
ஆயர் தியோகு!

நீ. மரியசேவியர்

*St. Joseph's Catholic Press,
No. 360, Main Street,
Jaffna
Tel : 021- 222 2378*